

Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α, την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης (3),

Εκτιμώντας:

ότι θα πρέπει να εναρμονιστούν τα διάφορα εθνικά μέτρα για τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας προκειμένου, αφενός, να αποτραπούν ή να μειωθούν οι σχετικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, επιτυγχάνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, και, αφετέρου, να διασφαλιστεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν εμπόδια στο εμπόριο καθώς και στρεβλώσεις και περιορισμοί του ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας 7 ότι ο καλύτερος τρόπος αποφυγής της δημιουργίας αποβλήτων συσκευασιών είναι η μείωση του συνολικού όγκου συσκευασιών 7 ότι είναι σημαντικό, για τους στόχους της παρούσας οδηγίας, να τηρείται, ως γενική αρχή, το ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σε ένα κράτος μέλος για την προστασία του περιβάλλοντος δεν θα πρέπει να επηρεάζουν αρνητικά τις δυνατότητες άλλων κρατών μελών να επιτύχουν τους στόχους της παρούσας οδηγίας 7 ότι ο περιορισμός του όγκου των απορριμμάτων αποτελεί προϋπόθεση για μια σταθερή και διαρκή ανάπτυξη, η οποία μνημονεύεται ρητά στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση 7 ότι η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει όλα τα είδη συσκευασιών που διατίθενται στην αγορά και όλα τα απορρίμματα συσκευασίας 7 ότι, ως εκ τούτου, η οδηγία 85/339/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1995 για τις συσκευασίες υγρών τροφίμων (4) θα πρέπει να καταργηθεί 7 ότι η συσκευασία έχει ζωτική κοινωνική και οικονομική αποστολή και, συνεπώς, τα μέτρα που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη άλλων σχετικών νομοθετικών απαιτήσεων που αφορούν την ποιότητα και τη μεταφορά συσκευασιών ή συσκευασμένων αγαθών 7 ότι, σύμφωνα με την κοινοτική στρατηγική για τη διαχείριση των απορριμμάτων, η οποία περιλαμβάνεται στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων (5) και στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1977 περί των στερεών αποβλήτων (6), η διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας θα πρέπει να περιλαμβάνει, ως πρώτη προτεραιότητα, την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων συσκευασίας και, ως περαιτέρω θεμελιώδεις αρχές, την επαναχρησιμοποίηση των συσκευασιών, την ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτησης των απορριμμάτων συσκευασίας και, συνεπώς, τη μείωση της τελικής διάθεσης των απορριμμάτων αυτών 7 ότι, εν αναμονή των επιστημονικών και τεχνολογικών αποτελεσμάτων όσον αφορά τις διαδικασίες ανάκτησης, η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση θα πρέπει να επιλέγονται κατά προτεραιότητα, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον 7 ότι, προς τούτο, απαιτείται η δημιουργία συστημάτων στα κράτη μέλη, τα οποία να εξασφαλίζουν την επιστροφή των χρησιμοποιημένων συσκευασιών ή/και αποβλήτων συσκευασιών 7 ότι οι αναλύσεις του κύκλου ζωής πρέπει να περατωθούν το συντομότερο δυνατόν προκειμένου να δικαιολογήσουν τη θέσπιση μιας σαφούς ιεράρχησης μεταξύ των επαναχρησιμοποιησίμων, των ανακυκλωσίμων και των

ανακτησίμων συσκευασιών 7 ότι η πρόληψη της δημιουργίας των απορριμμάτων συσκευασίας πρέπει να πραγματοποιείται με κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των πρωτοβουλιών που λαμβάνονται εντός των κρατών μελών, σύμφωνα με τους στόχους της παρούσας οδηγίας 7 ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν συστήματα επαναχρησιμοποίησης συσκευασιών οι οποίες μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν κατά τρόπο αβλαβή για το περιβάλλον, σύμφωνα με τη συνθήκη, προκειμένου να επωφεληθούν από τη συμβολή των συστημάτων αυτών στην προστασία του περιβάλλοντος 7 ότι, από περιβαλλοντική άποψη, η ανακύκλωση θα πρέπει να αποτελεί σημαντικό τμήμα της ανάκτησης, προκειμένου, ιδίως, να μειωθεί η κατανάλωση ενέργειας και πρωτογενών πρώτων υλών, καθώς και η τελική διάθεση των απορριμμάτων 7 ότι η ανάκτηση ενέργειας είναι αποτελεσματικό μέσο της ανάκτησης απορριμμάτων συσκευασίας 7 ότι οι ποσοτικοί στόχοι που καθορίζονται στα κράτη μέλη σχετικά με την ανάκτηση και την ανακύκλωση των απορριμμάτων συσκευασίας θα πρέπει να περιλαμβάνονται μεταξύ συγκεκριμένων ορίων, ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διάφορες καταστάσεις στα κράτη μέλη και να αποφεύγεται η δημιουργία εμποδίων στο εμπόριο και στρεβλώσεων του ανταγωνισμού 7 ότι θα πρέπει να καθοριστεί μεσοπρόθεσμη προθεσμία για την επίτευξη των προαναφερόμενων ποσοτικών στόχων και μακροπρόθεσμη προθεσμία για τους ποσοτικούς στόχους οι οποίοι θα πρέπει να προσδιοριστούν σε μεταγενέστερο στάδιο με σκοπό αυτοί οι ποσοτικοί στόχοι να επεκταθούν ουσιαστικά, προκειμένου να επιτευχθούν αποτελέσματα σε μεσοπρόθεσμη βάση και να δοθεί στους οικονομικούς φορείς, στους καταναλωτές και στις δημόσιες αρχές η αναγκαία μακροπρόθεσμη προοπτική 7 ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να εξετάσουν, βάσει εκθέσεων της Επιτροπής, την πρακτική εμπειρία που έχει επιτευχθεί στα κράτη μέλη κατά την επιδίωξη των προαναφερομένων ποσοτικών στόχων και τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας και των τεχνικών αξιολόγησης, όπως οι οικολογικοί απολογισμοί 7 ότι, στα κράτη μέλη τα οποία έχουν ή πρόκειται να καταρτίσουν προγράμματα που θα υπερβαίνουν αυτά τα όρια των ποσοτικών στόχων, θα πρέπει να επιτραπεί να επιδιώξουν την υλοποίηση αυτών των ποσοτικών στόχων, για μια υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος, υπό τον όρο ότι τα προγράμματα αυτά δεν θα προκαλούν στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά και δεν θα παρεμποδίζουν άλλα κράτη μέλη να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία 7 ότι η Επιτροπή θα πρέπει να επιβεβαιώσει τα μέτρα αυτά από κατάλληλη διαπίστωση 7 ότι, από την άλλη πλευρά, σε ορισμένα κράτη μέλη, λόγω των ειδικών συνθηκών τους, μπορεί να επιτραπεί να υιοθετήσουν χαμηλότερους ποσοτικούς στόχους, υπό τον όρο ότι επιτυγχάνουν ένα ελάχιστο ποσοτικό στόχο ανάκτησης εντός της ταχθείσας προθεσμίας και τους γενικούς ποσοτικούς στόχους σε μεγαλύτερη προθεσμία 7 ότι η διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας απαιτεί τη θέσπιση από τα κράτη μέλη συστημάτων επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης 7 ότι τα συστήματα αυτά πρέπει να είναι ανοικτά για συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών και να έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπον ώστε να αποφεύγεται η διάκριση σε βάρος των εισαγομένων προϊόντων καθώς και εμπόδια στο εμπόριο ή στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να διασφαλίζεται η βέλτιστη χρησιμοποίηση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασιών, σύμφωνα με τη συνθήκη 7 ότι το θέμα της σήμανσης των συσκευασιών σε κοινοτική βάση απαιτεί περαιτέρω μελέτη, αλλά θα πρέπει να αποφασιστεί από την Κοινότητα στο εγγύς μέλλον 7 ότι, προκειμένου να μειωθεί στο ελάχιστο η επίπτωση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας στο περιβάλλον και προκειμένου να αποφευχθούν εμπόδια στο εμπόριο και στρέβλωση του ανταγωνισμού, είναι επίσης αναγκαίο να καθοριστούν οι βασικές

απαιτήσεις σε σχέση με τη σύνθεση και την επαναχρησιμοποίησιμη και ανακτήσιμη φύση των συσκευασιών, συμπεριλαμβανομένης της ανακυκλώσιμης 7 ότι χρειάζεται να περιορισθεί στις συσκευασίες η παρουσία βλαβερών μετάλλων και άλλων ουσιών, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον και ιδίως σε σχέση με την πιθανή τους παρουσία στις εκπομπές ή τις κόνεις όταν οι συσκευασίες αποτεφρώνονται ή στα υπόλοιπα πλύσης κατά τη διάθεση 7 ότι είναι αναγκαίο, ως πρώτο βήμα, για τη μείωση της τοξικότητας των απορριμμάτων συσκευασιών, να εμποδισθεί η προσθήκη των βαρέων και βλαβερών αυτών μετάλλων στις συσκευασίες ή να ελέγχεται ότι δεν υπάρχει διοχέτευση των στοιχείων αυτών στο περιβάλλον, προβλέποντας τις δέουσες παρεκκλίσεις τις οποίες, σε ιδιαίτσες περιπτώσεις, πρέπει να καθορίζει η Επιτροπή στα πλαίσια μιας διαδικασίας επιτροπής 7 ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ένα υψηλό επίπεδο ανακύκλωσης και να αποφευχθούν προβλήματα υγείας και ασφαλείας για τους εργαζομένους στη συλλογή και τον χειρισμό των απορριμμάτων συσκευασιών, είναι θεμελιώδους σημασίας να διαχωρίζονται τα απορρίμματα αυτά στην πηγή 7 ότι οι απαιτήσεις για την κατασκευή των συσκευασιών δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στις συσκευασίες που χρησιμοποιούνται για ένα συγκεκριμένο προϊόν πριν από την ημερομηνία θέσπισης της παρούσας οδηγίας 7 ότι θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος για την εμπορία συσκευασιών 7 ότι το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των διατάξεων για τη διάθεση στην αγορά συσκευασιών που ανταποκρίνονται σε όλες τις βασικές απαιτήσεις θα πρέπει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι τα ευρωπαϊκά πρότυπα προετοιμάζονται από το αρμόδιο όργανο τυποποίησης 7 ότι, ωστόσο, πρέπει να εφαρμοστούν αμέσως οι διατάξεις για τα μέσα απόδειξης της πιστότητας των εθνικών προτύπων 7 ότι θα πρέπει να προωθηθεί η κατάρτιση ευρωπαϊκών προτύπων όσον αφορά τις βασικές απαιτήσεις και άλλα σχετικά θέματα 7 ότι τα μέτρα που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία προϋποθέτουν την ανάπτυξη ικανοτήτων για ανάκτηση και ανακύκλωση και την ύπαρξη διεξόδων στην αγορά για τα ανακυκλωμένα υλικά συσκευασιών 7 ότι η συμπερίληψη του ανακυκλωμένου υλικού στις συσκευασίες δεν θα πρέπει να αντιβαίνει προς τις σχετικές διατάξεις για την υγιεινή, την υγεία και την ασφάλεια του καταναλωτή 7 ότι χρειάζονται στοιχεία σε κοινοτική κλίμακα σχετικά με τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, προκειμένου να παρακολουθείται η εφαρμογή των στόχων της παρούσας οδηγίας 7 ότι έχει βασική σημασία όλοι όσοι σχετίζονται με την παραγωγή, τη χρήση, την εισαγωγή και τη διανομή συσκευασιών και συσκευασμένων προϊόντων να αποκτήσουν μεγαλύτερη επίγνωση του βαθμού στον οποίο οι συσκευασίες γίνονται απορρίμματα, και ότι, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», να αποδέχονται την ευθύνη για τα απορρίμματα αυτά 7 ότι η εκπόνηση και η εφαρμογή των προβλεπόμενων από την παρούσα οδηγία μέτρων θα πρέπει να προϋποθέτουν και να απαιτούν, όπου χρειάζεται, τη στενή συνεργασία όλων των εταίρων με πνεύμα συμμετοχής στην ευθύνη 7 ότι οι καταναλωτές διαδραματίζουν κύριο ρόλο κατά τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας και ότι, επομένως, πρέπει να είναι επαρκώς ενημερωμένοι, ούτως ώστε να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά και τη στάση τους 7 ότι η ένταξη ενός ειδικού κεφαλαίου για τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας στα σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων που προβλέπονται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ θα συμβάλλει στην αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας 7 ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η υλοποίηση των στόχων της παρούσας οδηγίας, μπορεί να χρειαστεί να χρησιμοποιήσουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη οικονομικά μέσα σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, έτσι ώστε να αποφευχθούν νέες μορφές προστατευτισμού 7 ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή, υπό την επιφύλαξη της

οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (1), τα σχέδια μέτρων που έχουν την πρόθεση να θεσπίσουν, πριν από τη θέσπισή τους, ούτως ώστε να μπορεί να διαπιστώνει κατά πόσον είναι σύμφωνα ή όχι με την παρούσα οδηγία 7 ότι η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει, στα πλαίσια διαδικασίας επιτροπής, την προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο του συστήματος αναγνώρισης των συσκευασιών και των σημάτων που σχετίζονται με σύστημα βάσης δεδομένων 7 ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα λήψης ειδικών μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν δυσκολιών που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, προσφεύγοντας, όπου χρειάζεται, στην ίδια διαδικασία επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι 1. Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην εναρμόνιση των εθνικών μέτρων που αφορούν τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας, προκειμένου, αφενός, να προληφθούν και να μειωθούν οι επιπτώσεις τους επί του περιβάλλοντος όλων των κρατών μελών καθώς και των τρίτων χωρών, εξασφαλίζοντας, με τον τρόπο αυτό, υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, και, αφετέρου, να διασφαλιστεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν εμπόδια στο εμπόριο καθώς και στρεβλώσεις και περιορισμοί του ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας.

2. Για το σκοπό αυτό η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα που αποσκοπούν, κατά πρώτη προτεραιότητα, στην πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων συσκευασίας και, ως περαιτέρω θεμελιώδεις αρχές, στην επαναχρησιμοποίηση των συσκευασιών, στην ανακύκλωση και σε άλλες μορφές ανάκτησης των απορριμμάτων συσκευασίας και, ως εκ τούτου, στη μείωση της τελικής διάθεσης των απορριμμάτων αυτών.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής 1. Η παρούσα οδηγία καλύπτει όλες τις συσκευασίες που διατίθενται στην αγορά της Κοινότητας και όλα τα απορρίμματα συσκευασίας, που είτε έχουν χρησιμοποιηθεί είτε προέρχονται από τις βιομηχανίες, το εμπόριο, τα γραφεία, τα καταστήματα, τις υπηρεσίες, τα νοικοκυριά ή οποιαδήποτε άλλη πηγή, ανεξάρτητα από τα υλικά εκ των οποίων αποτελούνται.

2. Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη των υφιστάμενων ποιοτικών απαιτήσεων για τις συσκευασίες, όπως οι απαιτήσεις ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της υγιεινής των συσκευασμένων προϊόντων ή των υφισταμένων απαιτήσεων περί μεταφοράς, και με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα (2).

Άρθρο 3

Ορισμοί Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «συσκευασία»: κάθε προϊόν, κατασκευασμένο από οποιοδήποτε είδους υλικό και προοριζόμενο να χρησιμοποιείται για να περιέχει αγαθά και για την προστασία, τη διακίνηση, τη διάθεση και την παρουσίαση αγαθών, από πρώτες ύλες μέχρι επεξεργασμένα αγαθά, από τον παραγωγό μέχρι τον χρήστη ή τον καταναλωτή. Πρέπει να θεωρούνται ως συσκευασίες όλα τα είδη «μιας χρήσης» που χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό.

Ως «συσκευασία» νοείται μόνον:

α) η συσκευασία προς πώληση ή πρωτογενής συσκευασία, δηλαδή η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να αποτελεί, στο σημείο αγοράς, χωριστή μονάδα προς πώληση στον τελικό χρήστη ή καταναλωτή 7 β) η ομαδοποιημένη συσκευασία ή δευτερογενής συσκευασία, δηλαδή η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να αποτελεί, στο σημείο αγοράς, σύνολο ορισμένου αριθμού μονάδων προς πώληση, είτε αυτές πωλούνται ως έχουν στον τελικό χρήστη ή καταναλωτή, είτε χρησιμεύουν μόνο για την πλήρωση των εκθετηρίων στο σημείο πώλησης 7 η εν λόγω συσκευασία μπορεί να αφαιρείται από το προϊόν χωρίς να επηρεάζονται τα χαρακτηριστικά του 7 γ) η συσκευασία μεταφοράς ή τριτογενής συσκευασία, δηλαδή η συσκευασία η σχεδιασμένη κατά τρόπο που να διευκολύνει τη διακίνηση και μεταφορά αριθμού μονάδων προς πώληση ή ομαδοποιημένων συσκευασιών, προκειμένου να αποφεύγεται η διά χειρός διακίνηση και οι ζημιές κατά τη μεταφορά. Στις συσκευασίες μεταφοράς δεν περιλαμβάνονται τα εμπορευματοκιβώτια των οδικών, σιδηροδρομικών, θαλάσσιων και αεροπορικών μεταφορών 7 2. «απορρίμματα συσκευασίας»: κάθε συσκευασία ή υλικό συσκευασίας που καλύπτεται από τον ορισμό των αποβλήτων που περιέχεται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ, εξαιρουμένων των καταλοίπων παραγωγής 7 3. «διαχείριση απορριμμάτων συσκευασίας»: η διαχείριση των αποβλήτων, όπως ορίζεται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ 7 4. «πρόληψη»: η μείωση της ποσότητας και της ζημιογόνου για το περιβάλλον δράσης:

- των περιεχομένων υλικών και ουσιών στις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας,
- των συσκευασιών ή των απορριμμάτων σε επίπεδο παραγωγικών διαδικασιών και στα στάδια της εμπορίας, διανομής, χρήσης και εξάλειψης, ιδίως με την ανάπτυξη «καθαρών» προϊόντων και τεχνολογιών 7 5.

«επαναχρησιμοποίηση»: κάθε διεργασία διά της οποίας οι συσκευασίες που έχουν μελετηθεί και σχεδιαστεί προκειμένου να εκπληρώνουν κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους έναν ελάχιστο αριθμό διαδρομών ή επιστροφών, επαναπληρούνται ή χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο έχουν σχεδιαστεί με ή χωρίς την υποστήριξη βοηθητικών προϊόντων που υπάρχουν στην αγορά και που επιτρέπουν την επαναπλήρωση της συσκευασίας 7 οι επαναχρησιμοποιήσιμες αυτές συσκευασίες γίνονται απορρίμματα συσκευασίας όταν πάψουν να υπόκεινται σε επαναχρησιμοποίηση 7 6. «ανάκτηση»: κάθε πραγματοποιούμενη εργασία από τις προβλεπόμενες στο παράρτημα II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ 7 7. «ανακύκλωση»: η επανεπεξεργασία σε διαδικασία παραγωγής των απορριμμάτων υλικών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για τον αρχικό τους σκοπό ή για άλλους σκοπούς, συμπεριλαμβανομένης της οργανικής ανακύκλωσης αλλά εξαιρουμένης της ανάκτησης ενέργειας 7 8. «ανάκτηση ενέργειας»: η χρησιμοποίηση καύσιμων απορριμμάτων συσκευασίας ως μέσων παραγωγής ενέργειας, με άμεση καύση, μαζί ή χωρίς άλλα απόβλητα, αλλά με ανάκτηση της θερμότητας 7 9. «οργανική ανακύκλωση»: η επεξεργασία υπό αερόβιες συνθήκες (λιπασματοποίηση) ή αναερόβιες συνθήκες (βιομεθανοποίηση), με μικροοργανισμούς και υπό ελεγχμένες συνθήκες, των βιοαποικοδομήσιμων μερών των απορριμμάτων συσκευασίας, με παραγωγή οργανικών καταλοίπων σταθεροποιημένων ή από μεθάνιο. Η ταφή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μια μορφή οργανικής ανακύκλωσης 7 10. «διάθεση»: κάθε πραγματοποιούμενη εργασία από τις προβλεπόμενες στο παράρτημα II Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ 7 11. «οικονομικοί παράγοντες»: σε σχέση με τις συσκευασίες, οι προμηθευτές υλικών συσκευασίας, οι παραγωγοί και μετατροπείς συσκευασιών, τα εμπιαλωτήρια και οι χρήστες, οι εισαγωγείς, οι έμποροι και οι διανομείς, οι δημόσιες αρχές και οι δημόσιοι οργανισμοί 7 12. «εθελοντική συμφωνία»: κάθε επίσημη συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ των αρμόδιων δημόσιων αρχών του κράτους

μέλους και των ενδιαφερομένων τομέων δραστηριότητας, η οποία πρέπει να είναι ανοικτή σε όλα τα μέρη του επιθυμούν να συμμορφωθούν με τους όρους της συμφωνίας προκειμένου να συμβάλουν στην εκπλήρωση των στόχων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Πρόληψη 1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εκτός των μέτρων πρόληψης για τη δημιουργία απορριμμάτων συσκευασιών που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 9, εφαρμόζονται και άλλα προληπτικά μέτρα. Αυτά τα άλλα μέτρα μπορούν να συνίστανται σε εθνικά προγράμματα ή παρόμοιες δράσεις, που θεσπίζονται, εφόσον χρειάζεται, σε συνεννόηση με όλους τους οικονομικούς παράγοντες, και σχεδιάζονται έτσι ώστε να συγκεντρώνουν και να αξιοποιούν τις πολλαπλές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται εντός των κρατών μελών όσον αφορά την πρόληψη. Αυτά τα μέτρα συμμορφούνται προς τον στόχο της παρούσας οδηγίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.

2. Η Επιτροπή συμβάλλει στην προώθηση της πρόληψης ενθαρρύνοντας την ανάπτυξη κατάλληλων ευρωπαϊκών προτύπων, σύμφωνα με το άρθρο 10.

Άρθρο 5

Επαναχρησιμοποίηση Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν τα συστήματα επαναχρησιμοποίησης των συσκευασιών, που μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν κατά τρόπο αβλαβή για το περιβάλλον, σύμφωνα με τη συνθήκη.

Άρθρο 6

Ανάκτηση και ανακύκλωση 1. Προκειμένου να συμμορφωθούν προς τους στόχους της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιτύχουν τους ακόλουθους ποσοτικούς στόχους, που καλύπτουν ολόκληρο το έδαφός τους:

α) όχι αργότερα από πέντε έτη από την ημερομηνία μέχρι την οποία πρέπει να έχει γίνει η θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, πρέπει να ανακτάται το 50 % τουλάχιστον και το 65 % το πολύ του βάρους των απορριμμάτων συσκευασίας 7 β) στο πλαίσιο του γενικού αυτού ποσοτικού στόχου και εντός της ίδιας προθεσμίας, πρέπει να ανακυκλώνεται το 25 % τουλάχιστον και το 45 % το πολύ, και οπωσδήποτε το 15 % κατά βάρος κάθε υλικού συσκευασίας, του βάρους του συνόλου των υλικών συσκευασίας που περιέχονται στα απορρίμματα συσκευασίας 7 γ) όχι αργότερα από δέκα έτη από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, ένα ποσοστό των απορριμμάτων συσκευασίας πρέπει να ανακτάται και να ανακυκλώνεται. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται από το Συμβούλιο σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο β) με σκοπό την ουσιαστική αύξηση των ποσοτικών στόχων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν, όπου χρειάζεται, τη χρήση υλικών που προέρχονται από ανακυκλωμένα απορρίμματα συσκευασίας για την παραγωγή συσκευασιών και άλλων προϊόντων.

3. α) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, βάσει ενδιάμεσης έκθεσης της Επιτροπής, και τέσσερα χρόνια από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), εξετάζει βάσει της τελικής έκθεσης τις πρακτικές εμπειρίες των κρατών μελών κατά την επιδίωξη των ποσοτικών στόχων και των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) και στην παράγραφο 2 καθώς και τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας και των τεχνικών αξιολόγησής, όπως είναι οι οικολογικοί

απολογισμοί.

β) Όχι αργότερα από έξι μήνες πριν το τέλος της πρώτης πενταετούς φάσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής, καθορίζει ποσοτικούς στόχους για τη δεύτερη πενταετή φάση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ). Η διαδικασία αυτή επαναλαμβάνεται αργότερα κάθε πέντε έτη.

4. Τα μέτρα και οι ποσοτικοί στόχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) δημοσιεύονται από τα κράτη μέλη και αποτελούν αντικείμενο ενημερωτικής εκστρατείας προς το ευρύ κοινό και τους οικονομικούς παράγοντες.

5. Η Ελλάδα, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, λόγω της ειδικής τους κατάστασης, δηλαδή, αντίστοιχα του μεγάλου αριθμού μικρών νησιών, της παρουσίας αγροτικών και ορεινών περιοχών και του σημερινού χαμηλού επιπέδου κατανάλωσης συσκευασιών, μπορούν να αποφασίσουν:

α) να επιτύχουν, όχι αργότερα από πέντε χρόνια από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, χαμηλότερους ποσοτικούς στόχους από αυτούς που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), αλλά πρέπει τουλάχιστον να επιτύχουν 25 % όσον αφορά την ανάκτηση 7 β) να αναβάλουν ταυτόχρονα την επίτευξη των ποσοτικών στόχων της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), σε μεταγενέστερη ημερομηνία, η οποία πάντως δεν θα πρέπει να υπερβαίνει την 31η Δεκεμβρίου 2005.

6. Στα κράτη μέλη, τα οποία έχουν θεσπίσει ή πρόκειται να θεσπίσουν προγράμματα, που ξεπερνούν τους ποσοτικούς στόχους της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) και τα οποία προβλέπουν για το σκοπό αυτό κατάλληλες δυνατότητες ανακύκλωσης και ανάκτησης, επιτρέπεται να επιδιώξουν τους ποσοτικούς στόχους αυτούς για μια υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα θα αποφεύγουν στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά και δεν θα παρεμποδίσουν τα άλλα κράτη μέλη να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τα μέτρα αυτά, αφού διαπιστώσει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ότι συνάδουν προς τις προαναφερόμενες αρχές και δεν αποτελούν αυθαίρετο μέσο διάκρισης ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών.

Άρθρο 7

Συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης 1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διαφαλίσουν ότι καθιερώνονται συστήματα προκειμένου να επιτυγχάνεται:

α) η επιστροφή ή/και η συλλογή χρησιμοποιημένων συσκευασιών ή/και απορριμμάτων συσκευασίας από τον καταναλωτή ή άλλο τελικό χρήστη ή από το ρεύμα των απορριμμάτων, προκειμένου να διοχετεύονται προς τις πλέον ενδεδειγμένες εναλλακτικές λύσεις διαχείρισης απορριμμάτων 7 β) η επαναχρησιμοποίηση ή η ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσης, των συλλεγομένων συσκευασιών ή/και απορριμμάτων συσκευασίας για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Τα συστήματα αυτά πρέπει να επιτρέπουν τη συμμετοχή των οικονομικών παραγόντων των συγκεκριμένων τομέων καθώς και των αρμόδιων δημόσιων αρχών. Τα συστήματα αυτά εφαρμόζονται επίσης για τα εισαγόμενα προϊόντα, υπό συνθήκες που δεν εισάγουν διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένων των λεπτομερειών που ισχύουν και των τυχόν τελών που επιβάλλονται για την πρόσβαση στα συστήματα, και σχεδιάζονται κατά τρόπον ώστε να αποφεύγονται εμπόδια στο εμπόριο ή στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, σύμφωνα με τη συνθήκη.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αποτελούν μέρους μιας πολιτικής που καλύπτει όλες τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, και λαμβάνουν ιδίως υπόψη τις απαιτήσεις σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας, ασφαλείας και υγιεινής των καταναλωτών, της προστασίας της ποιότητας, της γνησιότητας και των τεχνικών χαρακτηριστικών των συσκευασμένων αγαθών και των χρησιμοποιούμενων υλικών, καθώς και της προστασίας των δικαιωμάτων βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

Άρθρο 8

Σήμανση και σύστημα αναγνώρισης 1. Το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη συνθήκη και όχι αργότερα από δύο έτη έπειτα από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, για τη σήμανση των συσκευασιών.

2. Προς διευκόλυνση της συλλογής, της επαναχρησιμοποίησης και της ανάκτησης, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσης, στη συσκευασία πρέπει να αναφέρεται η φύση του ή των χρησιμοποιημένων υλικών συσκευασίας, για λόγους αναγνώρισης και κατάταξης από την ενδιαφερόμενη βιομηχανία.

Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή όχι αργότερα από δώδεκα μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, καθορίζει, βάσει του παραρτήματος I, και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, την αρίθμηση και τις συντομογραφίες επί των οποίων βασίζεται το σύστημα αναγνώρισης και προσδιορίζει, με την ίδια διαδικασία, τα υλικά που υπάγονται στο σύστημα αναγνώρισης.

3. Οι συσκευασίες φέρουν την κατάλληλη σήμανση είτε επί της ίδιας της συσκευασίας είτε στην ετικέτα. Η σήμανση πρέπει να είναι ευδιάκριτη και ευανάγνωστη καθώς και δεόντως ανθεκτική και μακρόβια, ακόμη και όταν ανοιχθεί η συσκευασία.

Άρθρο 9

Βασικές απαιτήσεις 1. Τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διατίθενται στην αγορά μόνον συσκευασίες οι οποίες πληρούν όλες τις βασικές απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματος II.

2. Από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22, τα κράτη μέλη θεωρούν ότι πληρούνται όλες οι βασικές απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματος II, εφόσον η συσκευασία είναι σύμφωνη:

α) με τα οικεία εναρμονισμένα πρότυπα, οι αριθμοί αναφοράς των οποίων έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους αριθμούς αναφοράς των εθνικών προτύπων μέσω των οποίων μεταφέρονται τα εν λόγω εναρμονισμένα πρότυπα 7 β) με τα οικεία εθνικά πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, εφόσον, στους τομείς που καλύπτονται από τα πρότυπα αυτά, δεν υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών προτύπων τους, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), και τα οποία θεωρούν ότι πληρούν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. Η Επιτροπή διαβιβάζει αμελλητί τα εν λόγω κείμενα στα άλλα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους αριθμούς αναφοράς των προτύπων αυτών. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4. Όταν ένα κράτος μέλος ή η Επιτροπή κρίνουν ότι τα πρότυπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις βασικές

απαιτήσεις του ορίζονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ή το εν λόγω κράτος μέλος παραπέμπει το θέμα στην επιτροπή που έχει συσταθεί από την οδηγία 83/189/ΕΟΚ, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Η επιτροπή αυτή διατυπώνει γνώμη αμελλητί. Υπό το πρίσμα της γνώμης αυτής, η Επιτροπή πληροφορεί τα κράτη μέλη εάν είναι αναγκαίο ή όχι να αποσυρθούν τα εν λόγω πρότυπα από τις δημοσιεύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

Άρθρο 10

Τυποποίηση Η Επιτροπή προωθεί, όπου χρειάζεται, την κατάρτιση ευρωπαϊκών προτύπων τα οποία αφορούν τις βασικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο παράρτημα II.

Η Επιτροπή προωθεί, ιδίως, την κατάρτιση ευρωπαϊκών προτύπων που αφορούν:

- κριτήρια και μεθοδολογίες για την ανάλυση του κύκλου ζωής των συσκευασιών,
- μεθόδους για τη μέτρηση και την εξακρίβωση της παρουσίας βαρέων μετάλλων και άλλων επικίνδυνων ουσιών στις συσκευασίες και της ελευθέρωσής τους στο περιβάλλον από συσκευασίες και απορρίμματα συσκευασίας,
- κριτήρια για ένα ελάχιστο όριο ανακυκλωμένων υλικών εμπεριεχομένων στις συσκευασίες, για κατάλληλους τύπους συσκευασιών,
- κριτήρια για μεθόδους ανακύκλωσης,
- κριτήρια για μεθόδους λιπασματοποίησης και για παραγόμενα λιπάσματα,
- κριτήρια για τη σήμανση συσκευασιών.

Άρθρο 11

Επίπεδα συγκέντρωσης βαρέων μετάλλων στις συσκευασίες 1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το άθροισμα των επιπέδων συγκέντρωσης μολύβδου, καδμίου, υδραργύρου και εξασθενούς χρωμίου στις συσκευασίες ή στα στοιχεία των συσκευασιών, δεν πρέπει να υπερβαίνει τις ακόλουθες τιμές:

- 600 ppm κατά βάρος, δύο έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22,
- 250 ppm κατά βάρος, τρία έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22,
- 100 ppm κατά βάρος, πέντε έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22.

2. Τα επίπεδα συγκέντρωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν ισχύουν για συσκευασίες κατασκευασμένες εξ ολοκλήρου από μολυβδύαλο (κρύσταλλο) όπως ορίζεται στην οδηγία 69/493/ΕΟΚ (1).

3. Η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 21:

- τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν εφαρμόζονται, στα ανακυκλωμένα υλικά και στα κυκλώματα προϊόντων που βρίσκονται σε κλειστή και ελεγχόμενη αλυσίδα, τα ανωτέρω επίπεδα συγκέντρωσης,
- τους τύπους συσκευασίας που απαλλάσσονται από την απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 τρίτη περίπτωση.

Άρθρο 12

Συστήματα πληροφορικής 1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι δημιουργούνται κατά εναρμονισμένο τρόπο βάσεις δεδομένων για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας όπου τυχόν δεν υπάρχουν ήδη, προκειμένου να βοηθήσουν ώστε τα κράτη μέλη και η Επιτροπή να είναι σε θέση να παρακολουθούν την εφαρμογή των στόχων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Για το σκοπό αυτό, οι βάσεις δεδομένων παρέχουν ιδίως πληροφορίες ως προς την

έκταση, τα χαρακτηριστικά και την εξέλιξη της ροής συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασίας (συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τον τοξικό ή επικίνδυνο χαρακτήρα των υλικών συσκευασίας και των συστατικών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή τους) σε κάθε κράτος μέλος.

3. Για την εναρμόνιση των χαρακτηριστικών και της παρουσίας των παρεχόμενων δεδομένων και προκειμένου τα δεδομένα των κρατών μελών να είναι συμβατά μεταξύ τους, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τα διαθέσιμα δεδομένα τους χρησιμοποιώντας σχήματα που εγκρίνει η Επιτροπή, ένα έτος μετά την ημερομηνία θέσπισης της παρούσας οδηγίας, βάσει του παραρτήματος III, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 21.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις όσον αφορά την παροχή λεπτομερών δεδομένων.

5. Τα λαμβανόμενα δεδομένα παρέχονται με τις εθνικές εκθέσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 17 7 στις μεταγενέστερες εκθέσεις γίνεται ενημέρωση των δεδομένων αυτών.

6. Τα κράτη μέλη απαιτούν από όλους τους ενδιαφερομένους οικονομικούς παράγοντες να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τα αξιόπιστα δεδομένα που αφορούν τον τομέα τους, τα οποία απαιτούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13

Ενημέρωση για τους χρήστες συσκευασιών Εντός προθεσμίας δύο ετών από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι χρήστες συσκευασιών, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταναλωτών, λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με:

- τα συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης που έχουν στη διάθεσή τους,
- το ρόλο τους ως παραγόντων συμβολής στην επαναχρησιμοποίηση, την ανάκτηση και την ανακύκλωση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας,
- τη σημασία των σημάτων στις συσκευασίες που υπάρχουν στην αγορά,
- τα προσήκοντα στοιχεία των σχεδίων διαχείρισης συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασίας, όπως αναφέρονται στο άρθρο 14.

Άρθρο 14

Σχέδια διαχείρισης Σύμφωνα με τους στόχους και τα μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, ειδικό κεφάλαιο για τη διαχείριση των συσκευασιών και των απορριμμάτων συσκευασίας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που λαμβάνονται βάσει των άρθρων 4 και 5.

Άρθρο 15

Οικονομικά μέσα Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας βάσει των σχετικών διατάξεων της συνθήκης, εγκρίνει οικονομικά μέσα προκειμένου να προωθήσει την υλοποίηση των στόχων της παρούσας οδηγίας. Ελλείψει τέτοιων μέτρων, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν την πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», και τηρουμένων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συνθήκη, μέτρα για την υλοποίηση των αυτών στόχων.

Άρθρο 16

Κοινοποίηση 1. Υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, προτού θεσπίσουν

τέτοια μέτρα, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδια των μέτρων, που προτίθενται να θεσπίσουν στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, πλην των μέτρων φορολογικού χαρακτήρα, αλλά συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών προδιαγραφών οι οποίες συνδέονται με φορολογικά μέτρα τα οποία ενθαρρύνουν την τήρηση των τεχνικών αυτών προδιαγραφών, προκειμένου αυτή να είναι σε θέση να τα εξετάσει υπό το φως των υφιστάμενων διατάξεων, ακολουθώντας σε κάθε περίπτωση τη διαδικασία της προαναφερόμενης οδηγίας.

2. Εάν το προτεινόμενο μέτρο αποτελεί επίσης τεχνικό ζήτημα κατά την έννοια της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να δηλώσει, όταν ακολουθεί τη διαδικασία κοινοποίησης που αναφέρεται στην παρούσα οδηγία, ότι η κοινοποίηση ισχύει επίσης και για την οδηγία 83/189/ΕΟΚ.

Άρθρο 17

Υποχρέωση υποβολής έκθεσης Τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1991 για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον (1). Η πρώτη έκθεση καλύπτει την περίοδο 1995 έως 1997.

Άρθρο 18

Ελευθερία διάθεσης στην αγορά Τα κράτη μέλη δεν εμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά στο έδαφός τους των συσκευασιών που είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 19

Προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο του συστήματος αναγνώρισης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, στο παράρτημα I και στην τελευταία περίπτωση του άρθρου 10, καθώς τα σχήματα τα σχετικά με το σύστημα βάσης δεδομένων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος και 3 και στο παράρτημα III, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 21.

Άρθρο 20

Ειδικά μέτρα 1. Σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 21, η Επιτροπή καθορίζει τα τεχνικά μέτρα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των τυχόν δυσκολιών που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, ιδίως στις πρωτογενείς συσκευασίες ιατρικών βοηθημάτων και φαρμακευτικών προϊόντων, τις μικρές συσκευασίες και τις συσκευασίες πολυτελείας.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει επίσης έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για οποιοδήποτε άλλο ληπτέο μέτρο, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από σχετική πρόταση.

Άρθρο 21

Διαδικασία επιτροπής 1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.
2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον

επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει, αμελλητί, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία. Εάν το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει εντός προθεσμίας η οποία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υπερβαίνει του τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης στο Συμβούλιο, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 22

Θέση σε εφαρμογή στο εθνικό δίκαιο 1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 30 Ιουνίου 1996. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Επιπλέον, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή όλες τις υφιστάμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που έχουν θεσπίσει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

4. Εν πάση περιπτώσει, οι απαιτήσεις για την κατασκευή των συσκευασιών ισχύουν για τις συσκευασίες που χρησιμοποιούνται για ένα συγκεκριμένο προϊόν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

5. Επί πέντε το πολύ έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη επιτρέπουν να διατίθενται στην αγορά συσκευασίες κατασκευασμένες πριν από την ημερομηνία αυτή και σύμφωνες με την υφιστάμενη εθνική νομοθεσία τους.

Άρθρο 23

Η οδηγία 85/339/ΕΟΚ καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1.

Άρθρο 24

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 25

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Κ. ΗΔΝΣΧ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Κ. KINKEL

- (1) ΕΕ αριθ. C 263 της 12. 10. 1992, σ. 1 και ΕΕ αριθ. C 285 της 21. 10. 1993, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. C 129 της 10. 5. 1993, σ. 18.
(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 194 της 19. 7. 1993, σ. 177). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 137 της 19. 5. 1994, σ. 65) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Μαΐου 1994 (ΕΕ αριθ. C 205 της 25. 7. 1994, σ. 163). Επιβεβαιώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 342 της 20. 12. 1993, σ. 15). Κοινό σχέδιο της επιτροπής συνδιαλλαγής της 8ης Νοεμβρίου 1994.
(4) ΕΕ αριθ. L 176 της 6. 7. 1985, σ. 18. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).
(5) ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.
(6) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 32).
(1) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/400/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 221 της 6. 8. 1992, σ. 55).
(2) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20.
(1) ΕΕ αριθ. L 326 της 29. 12. 1969, σ. 36.
(1) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

Για τα πλαστικά χρησιμοποιείται αρίθμηση από 1 έως 19, για το χαρτί και το χαρτόνι από 20 έως 39, για τα μέταλλα από 40 έως 49, για το ξύλο από 50 έως 59, για τις υφαντικές ύλες από 60 έως 69, για το γυαλί από 70 έως 79.

Η αναγνώριση μπορεί επίσης να γίνεται με βάση τη συντομογραφία για το ή τα χρησιμοποιούμενο(-α) υλικό(-ά) (παραδείγματος χάριν HDPE: πολυαιθυλένιο υψηλής πυκνότητας). Για την αναγνώριση των υλικών, μπορεί να χρησιμοποιηθεί αρίθμηση ή συντομογραφίες ή και τα δύο. Οι ανωτέρω μέθοδοι αναγνώρισης πρέπει να αναγράφονται στο κέντρο ή κάτω από το σύμβολο που υποδεικνύει την επαναχρησιμοποιήσιμη ή την ανακτήσιμη φύση της συσκευασίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΜΗ ΚΑΙ ΑΝΑΚΤΗΣΙΜΗ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΙΜΗΣ, ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ

1. Ειδικές απαιτήσεις που αφορούν την κατασκευή και τη σύνθεση συσκευασιών - Οι συσκευασίες πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε ο όγκος και το βάρος των συσκευασιών να περιορίζεται στο ελάχιστο όριο που επαρκεί ώστε να διατηρείται το αναγκαίο επίπεδο ασφαλείας, υγιεινής και αποδοχής για το συσκευασμένο προϊόν και για τον καταναλωτή.
- Οι συσκευασίες πρέπει να σχεδιάζονται, να κατασκευάζονται και να διατίθενται στο

εμπόριο κατά τρόπο που να επιτρέπει την επαναχρησιμοποίηση ή την ανάκτησή τους, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσής τους, και να περιορίζει στο ελάχιστο τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, όταν γίνεται διάθεση των απορριμμάτων συσκευασίας ή των καταλοίπων από εργασίες διαχείρισης απορριμμάτων συσκευασίας.

- Οι συσκευασίες πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε η παρουσία επιβλαβών και άλλων επικίνδυνων ουσιών και υλικών ως συστατικών του υλικού συσκευασίας ή οποιουδήποτε στοιχείου της συσκευασίας να ελαχιστοποιείται όσον αφορά την παρουσία τους σε εκπομπές, την τέφρα ή το απόπλυμα όταν γίνεται καύση ή υγειονομική ταφή των συσκευασιών ή των καταλοίπων από διαδικασίες διαχείρισης ή των απορριμμάτων συσκευασίας.

2. Ειδικές απαιτήσεις που αφορούν την επαναχρησιμοποιήσιμη φύση συσκευασιών
Οι ακόλουθες απαιτήσεις πρέπει να πληρούνται ταυτοχρόνως:

- οι φυσικές ιδιότητες και χαρακτηριστικά της συσκευασίας πρέπει να επιτρέπουν έναν ορισμένο αριθμό διακινήσεων ή επαναλαμβανόμενης χρήσης υπό κανονικά προβλέψιμες συνθήκες χρήσης,

- δυνατότητα κατεργασίας της χρησιμοποιημένης συσκευασίας, ούτως ώστε να πληρούνται απαιτήσεις υγείας και ασφάλειας για το εργατικό δυναμικό,

- πρέπει να πληρούνται οι ειδικές απαιτήσεις για τις ανακτήσιμες συσκευασίες όταν οι συσκευασίες δεν χρησιμοποιούνται πλέον και, επομένως, καθίστανται απορρίμματα.

3. Ειδικές απαιτήσεις που αφορούν την ανακτήσιμη φύση συσκευασιών α)

Συσκευασίες ανακτήσιμες υπό μορφή ανακύκλωσης υλικών Οι συσκευασίες πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο που να επιτρέπουν την ανακύκλωση ορισμένου ποσοστού κατά βάρος των υλικών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή προϊόντων τα οποία διατίθενται στην αγορά, σύμφωνα με τα ισχύοντα πρότυπα της Κοινότητας. Αυτό το ποσοστό μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τον τύπο του υλικού που αποτελεί τη συσκευασία.

β) Συσκευασίες ανακτήσιμες υπό μορφή ανάκτησης ενέργειας Τα απορρίμματα συσκευασίας που υπόκεινται σε κατεργασία με σκοπό την ανάκτηση ενέργειας πρέπει να έχουν ελάχιστη κατώτατη θερμογόνο τιμή που να επιτρέπει βελτιστοποίηση της ανάκτησης ενέργειας.

γ) Συσκευασίες ανακτήσιμες υπό μορφή λιπασματοποίησης Τα απορρίμματα συσκευασίας που υφίστανται κατεργασία με σκοπό τη λιπασματοποίηση πρέπει να είναι βιοαποικοδομήσιμα, κατά τρόπο που να μην εμποδίζει τη χωριστή συλλογή και τη διαδικασία ή δραστηριότητα λιπασματοποίησης στην οποία υποβάλλονται.

δ) Βιοαποικοδομήσιμες συσκευασίες Τα βιοαποικοδομήσιμα απορρίμματα συσκευασίας πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μπορούν να αποσυντίθενται με φυσικό, χημικό, θερμικό ή βιολογικό τρόπο έτσι ώστε το μεγαλύτερο μέρος του λιπάσματος που προκύπτει να αποσυντίθεται τελικώς σε διοξείδιο του άνθρακα, βιομάζα και νερό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ (ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΠΙΝΑΚΕΣ 1 ΕΩΣ 4)

1. Όσον αφορά τις πρωτογενείς, δευτερογενείς και τριτογενείς συσκευασίες:

α) ποσότητες, για κάθε μεγάλη κατηγορία υλικών, των συσκευασιών που καταναλίσκονται εντός της χώρας (ποσότητες παραχθείσες + εισαχθείσες - εξαχθείσες) (πίνακας 1) 7 β) επαναχρησιμοποιούμενες ποσότητες (πίνακας 2).

2. Όσον αφορά τα οικιακά και μη οικιακά απορρίμματα συσκευασίας:

α) ποσότητες, για κάθε μεγάλη κατηγορία υλικών, των οποίων η ανάκτηση και η διάθεση έγινε εντός της χώρας (ποσότητες παραχθείσες + εισαχθείσες - εξαχθείσες) (πίνακας 3) 7 β) ανακυκλωμένες και ανακτώμενες ποσότητες, για κάθε μεγάλη κατηγορία υλικών (πίνακας 4).

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>